

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

ANY XXXIX

GIRONA, DILLUNS, 23 DE NOVEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.019

FRANQUEIG CONCERTAT

SIGUEM DIGNES DE LA VICTÒRIA

Avui ens ve a to recordar aquella frase de Lenin, el gran forjador de la Revolució més profunda que la història registra: EN LA REVOLUCIÓ CADA REVOLUCIONARI, INDIVIDUALMENT, ES RESPONSABLE DE LA TOTALITAT DE LA REVOLUCIÓ. Aquestes paraules del gran mestre foren inspirades en uns moments en que la Revolució, en la seva grandiosa tragèdia, feia necessària la responsabilitat de tots els obrers revolucionaris per tal de guanyar la guerra contra els explotadors que oprimien el poble rus.

Les circumstàncies que viu el nostre país, on el xoc de les forces socials ha culminat en aquesta guerra civil, s'ha posat en evidència el caràcter agressiu i criminal que informa l'esperit de la reacció, del capitalisme, que nosaltres hem de desterrar del nostre país per a sempre més i així fer possible una veritable democràcia sense classes, de tots els productors. Per això, doncs, per assegurar la victòria en la consecució d'aquest magnífic ideal de superació en les formes de relació econòmiques i socials de la humanitat, cal no oblidar que la nostra victòria ha d'ésser obra de nosaltres mateixos. Del nostre sentit de responsabilitat, de la nostra aseritat, de la nostra intransigència de principis proletaris i democràtics ha de néixer aquesta realització suprema.

La totalitat del triomf depèn, doncs, directament de cada u de nosaltres. Cada u de nosaltres ha d'ésser exigent amb ell mateix de la mateixa manera que Lenin, el gran conductor dels pobles, aconsellava.

Està bé que volguem infondre l'unitat de comanament i una responsabilitat als homes que lluiten als fronts de guerra. Però ens atrevim a dir que cal encara més exigir disciplina, responsabilitat, unitat d'acció i el màxim de rendiment als homes que treballen a la reraguarda.

Els qui en aquests moments definitius per l'avenir de la Revolució,

que enclou interessos tant directes en l'esdevenidor del món, aprofiten el seu ostracisme i la seva covardia, atrinxerats darrera una taula de despatx per a calumniar i excitar les passions de tendència de les forces antifeixistes, aquests, ho diem amb tota la responsabilitat, són uns traïdors de la Revolució i uns agents directes del feixisme. Entre els sectors obrers i democràtics que menem la lluita contra el feixisme que s'alia amb els mercenaris de totes les races, nosaltres, conscients de la nostra responsabilitat històrica, hem de cercar, no el que ens separa, sinó tot el que pugui unir-nos, per fer més forta i fructífera la nostra lluita, el sacrifici magnífic de la sang vessada.

Cal tenir noció de que les nostres diferències en la reraguarda tenen una transcendència en els fronts de combat on es juga la carta decisiva. Tinguem noció de que els nostres milicians, voluntaris tots ells, ja s'imposen de per si la part més dura de la disciplina que comporta la guerra i la revolució. I tots els homes que treballen en la reraguarda, en els tallers, fàbriques, oficines i carrers públics polítics, han d'observar la màxima severitat contra els qui pretenen enverinar l'unitat indispensable per a que persisteixi l'acció antifeixista, contra els negligents, contra els aprofitadors de la Revolució.

També Durruti, fa pocs dies, que llençava una allocució radiada en aquest sentit: Responsabilitat a la reraguarda, controlar les activitats de tots els elements.

No pot existir la manca d'austeritat, el dispendi, la vagància, mentre hi hagi homes que donen la vida generosament, mentre hi ha encara l'enemic que ocellx que amenaça, que destrueix...

Responsabilitat a la reraguarda, austeritzem-lo, unim-nos estretament i ens farem dignes d'obtenir la victòria.

ligiosa, no ens sembla pas prou garantida de que arreu d'Europa no hagi de començar una conflagració armada, per que no cal oblidar que de la gran guerra cap aci s'ha produït un fet nou: l'aparició en l'estadi internacional d'un poble proletari d'economia tant potent com pugui ésser la de l'Estat capitalista més arrelat i ranci. L'estímul que això representa per als obrers d'arreu ha de jugar forçosament en mig del desordre que està portant la lluita espanyola un paper que desplaça l'incendi parcial d'Ibèria cap a un més gran abrandament.

Del grau de capacitació i de virilitat del proletariat mundial, depèn la possibilitat de que aquest abrandament sigui total i que signifiqui

la primera etapa — certament dolorosa — del llarg camí que han de recórrer els desheretats de la terra en cerca de llurs reivindicacions.

Des de fa molt de temps existeix pràcticament una internacional capitalista que no ha vacillat en prestar el seu ajut als rebels espanyols per a llur criminal sublevació. La internacional obrera en canvi, salvant honrosos i nobles episodis en els quals ha sabut donar fe de vida i vigor, no ha tingut fins avui una realitat efectiva. Massa sovint els interessos burgesos, qüestions de patriotisme i d'altres menys importants, han absorbit els esforços de la classe treballadora i l'han indentificat en moviments que perjudicaven l'esdevenidor de la nostra classe, si més no

per que servien per a delimitar massa profundament les fronteres cavant abims que neutralitzaven les activitats de la internacional dels obrers.

Però ara que l'hora suprema ha sonat en el gran rellotge de l'història, creuant les fronteres, allargant-nos les mans de cap a cap del continent, un estat proletari dona l'exemple a les classes oprimides. Si el poble treballador de tot el món sap correspondre degudament a aquest exemple, si sap ésser fidel a la consigna que a les portes de la U.R.S.S. dona la benvinguda als productors, la guerra mundial, l'horrible massacre no ens ha de fer cap por. Proletaris de tots els països, uniu-vos, i l'alba roja que s'augura s'arborarà aviat amb el sol d'una nova civilització.

L'enterrament de Bonaventura Durruti

Una gernació immensa, presidida pel President de Catalunya i representacions de tots els estaments populars, desfila durant unes sis hores pels carrers de Barcelona acompanyant les despulles de l'heroic lluitador.

Durruti! Aquest brau lluitador, de dura silueta i trets vigorosos, de somriure dolç i fi i de mirada d'infant ha passat ja a ésser el símbol gloriós, la figura legendària sorgida de les entranyes populars, d'aquesta lluita per la llibertat contra la tirania. Durruti ha trobat la mort tràgica i gloriós dels herois que encarnen els grans moviments històrics de la classe treballadora. Durruti — una vida agitada en indomable rebellia — comprengué de seguida, aquella matinalada roja del 19 de juliol, la profunda transcendència del que es ventitava a trets en els carrers de la ciutat i es llançà a la lluita amb un braó i un coratge incontenibles... Pocs hores més tard, marxava, al front d'una columna de combatents, per les carreteres d'Aragó. I ha estat a Madrid, en aquest Madrid inexpugnable, glòria i estímul del proletariat del món i acusació terrible contra les democràcies acovardides i decrepites, on una bala certera ha acabat amb la vida heroica del gran lluitador.

Les despulles de Durruti foren portades ahir a la seva darrera estada. Barcelona tributà al combatent calgut un homenatge pòstum digne de la seva mort gloriosa. Els qui assistiren o presenciaren l'impressionant seguici que acompanyava el fèretre que tancava el cadàver de Durruti no oblidaran mai més l'acte d'ahir. És difícil de descriure l'intens sentiment, la punyent manifestació de dolor que Barcelona i Catalunya tota expressà en la mort d'aquest soldat del poble. Foren centenars de milers d'homes, de dones, adhoc d'infants, que durant més de sis hores desfilaron pels carrers de la ciutat. Fou el plor contingut i silenciós que veiérem en els rostres colrats de molts combatents i en el de moltes dones del poble. Foren els centenars de pancartes i banderes de tots els partits i organitzacions antifeixistes. Fou el devassall de flors que cobreixen avui la tomba del fill heroic del poble... Fou, així mateix, el dia gris i rífol, tempestuós, que oferí un marc sever al dol de la ciutat.

Durruti ha mort, però Barcelona s'ha fet digne del seu traspàs gloriós. Durruti ja no existeix, però ens deixa una consigna que hem de complir fidelment: Avançar! Fins a la victòria final! Ni un pas enrera. La millor manera de venjar-lo és exterminar el feixisme ràpidament, implacablement, inexorablement.

PARAULES DEL CONSOL DE RUSSIA

Al peu del monument a Colom, s'aturà la comitiva i el consol de la URSS pronuncià en català les següents paraules:

«Estàs de dol avui, poble català! Amb el cor oprimat acompanyes a la tomba allò que hi havia de mortal en Bonaventura Durruti. Amb el cor

ben obert, amb l'ànima abrandada rebre i engrandiré allò que d'immortal hi havia en ell: la causa per la qual visqué, lluità i morí Durruti.

Rebré i engrandiré encara l'odi implacable contra els opressors del poble i de l'amor actiu de la llibertat.

Més units i més forts que mai en les línies de foc antifeixistes. Per damunt dels desacords dels grups i de l'ambició individual Durruti posà l'interès de la lluita victoriosa.

El nom de Durruti va lligat a la creació d'un front únic antifeixista i a una disciplina conscient al front i a la reraguarda.

Es per tot això que la seva pèrdua és tan penosa per a tots els antifeixistes d'Espanya i per tots els qui simpatitzen amb la seva lluita heroica.

El poble de la URSS sent com vosaltres la mort de Durruti.

En nom de la URSS jo us dic la seva dolor i la ferma certitud de la nostra victòria.

Salut camarades de la lluita implacable per la llibertat. Mori el feixisme!"

GARCIA OLIVER

El Ministre de Justícia de la República, camarada Garcia Oliver, pronuncià profundament emocionat el següent discurs:

"Fa tretze anys que amb Fernández, amb Ortiz, que ja no existeix, amb Pachill, amb Ascaso, que també se n'anà per a sempre més, i altres estimats camarades que ens han deixat formarem amb Durruti el grup anarquista, del qual grup en aquests moments dolorosíssims, he d'ostentar la representació, junt amb la representació del Govern de la Revolució Espanyola.

Amb la desaparició de Durruti els anarquistes perdem el sentit de l'organització i de la disciplina.

En aquestes hores d'angoixa, el Govern de la Revolució saluda emocionat a Durruti i a tots els que calgueren en aquesta lluita contra el feixisme. Saluda també a totes les dones que poren la pèrdua de les persones estimades i besa la filla de Durruti, representació en aquest moment de totes les filles que han perdut llur pare. Saludem als que en el front lluiten i lluitaran fins a la victòria final.

Una salutació expressiva, emocionant, a tots els pobles germans, i especialment al poble de Rússia que ens presta la seva important col·laboració per la consecució de la victòria. I al poble de Mèxic i als camarades de tot el món que ens animen en aquesta guerra contra l'enemic comú.

Tenim el testament polític de Durruti i l'hem de realitzar. Hem de considerar-nos en guerra. La lluita l'hem de guanyar-la a base de tots els esforços i sacrificis.

Si el que lluita ho fa sense interrupció, hores i dies seguits, per que no han de treballar incansablement els que són a la reraguarda, posant en pràctica el pensament de Durruti? Aquest és el seu pensament i l'hem de portar a cap fins a venjar-lo!

I ara, camarades de la columna Durruti: Mentre duri aquesta lluita tindreu amb vosaltres l'esperit del gran cap, del gran camarada! No us desmoralitzeu per aquesta separació corporal, ja que el seu record ha de viure estretament amb vosaltres fins a la mort! No s'ha de desfer la seva labor, perquè si no, deshonrariem el nom que porteu.

Camarades: Disciplina, sacrifici, abnegació i la glòria serà per aquells que sàpiguen sacrificar-se. Unim-nos tots els proletaris sense cap excepció. Al front, han caigut junts, els republicans, els socialistes, els comunistes i els anarquistes. Junts, doncs, hem d'obtenir la victòria. Trencar aquesta unitat seria el crim! Glòria a Durruti!"

DISCURS DEL PRESIDENT COMPANYS

Finalment, el President de Catalunya senyor Lluís Companys pronuncià el següent discurs:

"Els moments no són de discursos, puix que el sentiment trasbalsa la nostra ànima. El que acaben de dir els que han parlat i les últimes emocionants paraules de Garcia Oliver, han traduït l'expressió d'aquest magne homenatge a la memòria de Durruti. Al peu d'aquest monument a Colom que va descobrir un món nou, hi ha tot un poble que amb el seu esforç i la seva sang en vol forjar un altre ple de llibertat i de justícia.

Durruti! Des de l'espai immens pots veure com tot un poble honora la teva gesta! Vet aci la veritable immortalitat, o sigui el rastre que un home deixa en el seu record successiu de les generacions futures.

Companys! En aquest moment intenses, us recomano unió, disciplina, austeritat i coratge!

Per un moment ens sentim que els nostres ulls espurnegen. Però, per que plores, amic? ¿Es que et dol de la mort d'un home que ha complert el seu deure i al qual rendim tots el tribut de la nostra admiració? Plora pels covards o pels malvats. Exuga els ulls i alça el braç i vés endavant, sense deturar-te! El nom de Durruti queda assenyalat com exemple. El camí a recórrer és encara penós i difícil. Endavant, endavant!"

Acabats els parlaments, la Presidència es situà al passeig de la Duana, on s'acomiadà el dol.

La desfílada començava a tres quarts de dues i acabà a tres quarts de quatre de la tarda.

Cap a la guerra mundial?

Les darreres notícies recollides en els telegrams de les agències internacionals semblen donar una confirmació als pressagis angoixosos que des dels començaments de la revolució espanyola planen amenaçadors damunt del món.

El reconeixement del "Govern" d'acció de Burgos per part de les nacions que més o menys encobertament han vingut apoiant l'aventura de Franco té, en efecte, tot l'aire d'una provocació, de la provocació definitiva dirigida envers els països que no havent gosat acceptar la responsabilitat d'una posició decidida en favor del nostre Govern legal, es trobaran tanmateix des d'aquest moment en la difícil alternativa de prendre partit per un dels dos bàndols que en el sol d'Espanya dirimeixen amples i profundes qüestions que pel seu caràcter classista havien de transcendir fatalment de la nostra esfera nacional arrossegant a la conseqüència fins aquells estats que venen adoptant una posició inhibidora amb poques probabilitats d'ésser mantinguda fins a les darreres conseqüències.

El caràcter general de la revolució espanyola representa una avançada de la gran guerra de classes que pugnen per contenir els feixistes internacionals aplicant-li la terapèutica més bàrbara i cruel. Pretenen, per tal d'ofegar una guerra justiciera — és que el guerrear pot contenir quelcom de justícia — encendre el món de cap a cap amb una lluita bèl·lica com la iniciada fa quatre mesos a la península Ibèrica. El capitalisme que avui es troba al final de la missió històrica que tenia encarregada, pretén fer recular la civilització que l'empeny a l'abim, prova

per mitjans de brutalitat retornar l'espècie humana a viure èpoques pretèrites. Mai com ara els procediments per tal de mantenir els privilegis de casta, havien adoptat una forma tan cruament descarnada; mai s'havia cotitzat tan baixa la pobra carn dels racionals.

¿Podrà ésser evitada la gran matança? La posició anglesa de no intervenció en cap guerra ideològica que pogués produir-se avui, com no intervingué ahir en cap guerra re-

L'ex-comte de Romanones, etern "viu de la quadrilla", que disfruta a França actualment dels seus milions, encenguent una espelma per a que, siguin uns o altres els que guanyin, quedar a la disposició del guanyador.

"Una sola voluntat i una sola disciplina, i amb elles, la seguretat de la victòria"

"MOBILITZACIO GENERAL D'UN CAP A L'ALTRE DEL PAIS"

"QUE NO HI HAGI UN SOL RECO D'ESPANYA LLIBRE QUE NO SENTI LA GUERRA I PARTICIPI EN ELLA"

"RACIONAMENT, COM HO EXIGEIX UNA CAMPANYA LLARGA" — "QUE NINGU NO MESURI LES SEVES HORES DE TREBALL NI DE SACRIFICIS"

València. — El Govern de la República ha llançat a l'opinió pública un manifest.

El manifest diu així: "L'ajuda feixista als rebels que des del començament de la subversió militar donà als generals facciosos la possibilitat de prosseguir la guerra, substituint amb maquinària bèl·lica importada la manca d'efectius propis espanyols d'una massa popular i que continuà de la manera més cínica àdhuc després de firmat l'acord de no intervenció, s'ha tret la careta.

Des d'ara el facciós Franco compta ja amb el beneplàcit oficial de Berlín i de Roma. D'aquesta manera les forces conegudes de perturbació i de guerra en l'àrea internacional avancen insolentment enmig de la pusil·lanimitat dels governs dels països democràtics envers l'establiment de l'hegemonia dels Estats feixistes a l'Europa occidental. Però a la vegada el paper històric d'Espanya, com a baluard democràtic, creix i s'ageganta. El reconeixement pels governs de Berlín i de Roma del "grup de traïdors a llur propi país" és d'una banda una injecció de combat amb què vol animar-se Franco, compensant-lo de les seves desfetes diàries davant la muralla de ferro de Madrid, i de l'altra una perfídia de part d'aquells per als quals els drets dels pobles i els compromisos internacionals no són sinó pura ficció.

La Itàlia feixista, denunciada com a Estat agressor per la Societat de les Nacions i que introdueix en la seva campanya d'Abissínia la mateixa tàctica de la destrucció en massa de la població civil practicada ara, sense aconseguir doblegar-la, sobre la població de Madrid, ha trobat en Franco la marioneta còmplice que li feia falta per a tractar de convertir Espanya en una colònia enmascarada que afegeix a la corona imperial d'Etiopia l'imperi de les Balears. La seva digna col·laboradora ha estat l'Alemanya nazi, mestressa en l'art de violar compromisos internacionals, absent de la Societat de Nacions perquè la destorba per als seus designis agressius i que busca a Espanya també amb la complicitat dels generals facciosos aquelles matèries primes que li fan falta per a portar a cap els seus propòsits d'agressió i de guerra contra la nació que no vol sotmetre's al seu vasallatge.

Per a la colonització d'Espanya s'empraren i se segueixen emprant tropes adscrites a la sobirania del Soldà, entre el silenci dels qui amb Espanya comparteixen al Marroc una missió de Protectorat.

L'ús de les dites tropes colonials, sota els alts auspicis germano-italians, posa de relleu la qualitat dels elevats motius en què s'inspira la constant demanda de colònies formulada per ambdós països, i que no havent estat satisfeta ha cregut poder trobar a Espanya una compensació immediata.

El Govern republicà i proletari, que al cap de quatre mesos de lluita ha sortit ja del període d'improvisació, que veu cada dia convertides les seves milícies en un exèrcit regular al servei del poble, augmentada la seva producció de guerra i cada cop amb possibilitats

majors de desenrotllar-la, multiplicant-la, que compta amb tancs i avions, que gràcies a la cohesió de tots els seus elements regionals, a l'estreta intel·ligència amb què procedeixen el Govern central, la Generalitat de Catalunya i el Govern provisional basc, és avui una Espanya envejable, unida en el seu destí, com ho prova la tramesa de les tropes catalanes al front de Madrid, se sent actualment prou forta per a vèncer per ell mateix. Però és que a més té al costat seu el Front Popular internacional pro-Espanya. Compta amb l'ajut de Mèxic, de la Unió Soviètica i amb la majoria dels pobles democràtics del món. Amb tots aquells que no creuen que la pau mundial hagi d'edificar-se sobre les forces d'agressió i de guerra, encarnades en els Estats feixistes. Amb tots els que no es resignen a què el terrorisme internacional d'aquells Estats feixistes imposi a Europa la llei. No és solament una solidaritat ideològica d'immenses proporcions; és l'ajut de centenars de milers d'homes lliures que s'han fet seva la causa de l'Espanya que lluita i mor per la llibertat.

Tot això obliga l'Espanya republicana i treballadora a respondre a aquest gran marge de confiança universal, a centuplicar les seves energies de combat.

Cal que la consigna de disciplina de ferro es faci realitat tan dura i compacta com el ferro mateix.

Una sola voluntat nacional entorn del Govern de la nació. Estan en aquets Govern representats tots els partits del Front Popular que el 16 de febrer recolliren la voluntat majoritària de la nació constituint les actuals Corts. Es troben en el Govern les dues poderoses organitzacions sindicals del proletariat espanyol, la U. G. T. i la C. N. T., sempre a l'avantguarda de l'esforç per al benestar de la massa obrera espanyola. Dues forces que conjugades entre si són ja per elles mateixes una garantia de triomf.

Mobilització general d'un extrem a l'altre del país. Que no hi hagi un recó de l'Espanya lliure que no senti la guerra i participi en ella.

Racionament com ho exigeix una campanya llarga.

Que ningú no mesuri les seves hores de treball ni de sacrificis. Que cadascú se senti responsable per la seva conducta de la vida dels camarades que es batien al front de Madrid i als altres fronts de la llibertat. Que cada espanyol s'imposi a si mateix l'esforç diari, titànic, de treballar en la part que a ell correspongui per assegurar l'esdevenidor de tots.

Una sola voluntat i una sola disciplina, i amb elles la seguretat de la victòria!

El Govern de la República. — Francisco Largo Caballero; Julio Alvarez del Vayo; Indalecio Prieto; Joan Garcia Oliver; Angel Galarza; Juan Negrín; Jesús Bermúdez; Anastasio de Gracia; Juli Just; Vicente Uribe; Bernardo Giner de los Ríos; Josep Peyró; Juan López; Frederica Montseny; Carles Esplà; Josep Giral; Manuel de Irujo; Jaume Aiguader.

València, 21 de novembre del 1936.

ESPORTIVES

Campionat de Catalunya. -- Grup (A) FUTBOL

Espanyol 3
Girona 2

El Girona va perdre ahir una bona oportunitat d'aconseguir una victòria i una bona classificació.

No comprenem aquesta manca de consistència en l'equip gironí, en el que fa referència a saber aguantar un aventatge en el marcador; hir per exemple mancaven uns 20 minuts i el marcador assenyala un 2 a 1 favorable a l'equip gironí, acompanyat d'un fort domini que desmoralitzà per uns moments a l'equip espanyolista, però de cop i volta els mitjos ales deixen desmarcats els extrems; la davantera espanyolista reacciona i porta a terme unes bones combinacions i en un moment i de la manera més tonta, davant l'estranyesa de tothom, aconseguix empaltar i marcar a continuació el gol de la victòria.

I que consti, sense volguer desprestigiar a l'equip de l'Espanyol, que el Girona mereixia guanyar, perquè en conjunt jugà millor que e seu adversari.

Hi hagué moments que s'imposà netament i és per això que despertà en els "suporters" gironins per cert en escàs nombre, l'alegria d'una victòria.

Si després del 2 a 1, l'equip tot s'hagués limitat a conservar l'aventatge aconseguida, segurament així s'hauria acabat amb un empat cosa molt interessant.

Però com altres vegades, i per cert que ara els nostres jugadors ja no són novells, es deixaren portar per l'excés de confiança i perderen un partit que el tenien completament guanyat.

La primera part de l'encontre ni uns ni altres ens convenceren, però ja el Girona s'emportà aventatge en el domini.

A la segona part, que fou quan tots dos equips apretaren de valent el Girona, aconseguí els dos gols amb molta rapidesa d'un fornidable tret de Trujillo i seguidament un altre de Lluc.

Això els hi donà confiança i és llàstima tenir de lamentar un seguit de falles de la davantera que amb més serenitat es podien convertir alguna d'elles en gol i així refermar la victòria, però deixaren passar aquestes oportunitats i l'Espanyol reaccionà i presio-

nà al Girona i aconseguí dos gols molt ràpids.

Quan faltaven dos minuts, encara Burillo tingué ocasió d'empatar si arriba a xutar més fort.

De l'Espanyol ens convenceren, Solé, Bosch, Quesada i Martorell; la resta de l'equip complí.

Del Girona, Farró-Torredelot, jugaren bé; de la mitja solament Gómez sobresortí, els dos mitjos ales desmarcaren amb facilitat. A la davantera, Parera i Lluc jugaren bé, secundant-los Trujillo. Rancel i Burillo regulars; podien fer molt més. Florença a la porta estigué desencertat i podia parer algun dels tantos.

Els gols foren marcats per Lluc i Trujillo els del Girona i Chas i Espada els de l'Espanyol.

Mallorquí arbitrà bé en general i solament estigué desencertat en assenyalar uns fora de joc equivocats, però la seva tasca fou imparcial.

Els equips s'arranjaren així: "Girona": Florença (F), Farró, Torredelot, Trias, Gómez, Madern, Lluc, Trujillo, Burillo, Rancel i Parera.

"Espanyol": Martorell, Pérez, Teruel, Manolin, Solé, Lecuona, Quesada, Espada, Chas, Dàvil ai Bosch.

Xavi.

ELS RESULTATS D'AHIR

Primera Categoria A

Espanyol, 3 - Girona, 2.
Sabadell, 2 - Barcelona, 1.
Badalona, 2 - Granollers, 3.

Primera Categoria B

Sants, 1 - Júpiter, 2.
Martínc, 6 - Horta, 2.
Sant Andreu, 2 - Europa, 1.
Vic - Terrassa (suspès).

Classificació

Espanyol	6	4	0	2	13	13	8
Barcelona	6	3	1	2	12	9	7
Granollers	6	3	0	3	11	11	6
Girona	6	3	0	2	9	6	6
Sabadell	6	2	1	3	10	9	6
Badalona	6	2	0	4	9	15	5

CAFÈS CORNELLA

NOVA CREACIO DE LA CASA

Cafès N. C. A. marca registrada en paquets, caixetes i pots de metall (Patentats)

DE VENDA EN TOTS ELS ESTABLIMENTS DEL RAM

Ronda Dr. Robert, 7-9 — GIRONA

Llançà F. C. 1
Recreatiu Gironí 1

Heus ací el resultat magnífic que obtingué Recreatiu Gironí ahir al camp del Llançà F. C. Un empat. Es un dels resultats més lloables, més honorífic que ha obtingut Recreatiu Gironí en camps forans i més si es té en compte la marxa del partit i la vàlua del contrincant.

Abastament conegut és el Llançà, la vàlua del qual es posà de manifest en adjudicar-se el títol de campió del campionat de l'Alt Empordà. I contra aquest notable conjunt Recreatiu Gironí hi ha oposat el seu, i també el seu gran entusiasme mostrant-se en aquests dos aspectes superior a l'adversari, i cas d'haver-hi un guanyador aquest havia d'ésser Recreatiu Gironí.

L'encontre ha començat; als quinze minuts de joc una mala entesa entre Furriol i Boadella és la causa del primer gol de la tarda; el del Llançà. Anotem bones parades de Boadella a uns trets de Jordà i Mallol i la pèrdua de dues ocasions per marcar de l'equip visitants. El domini iha estat igualat. Reprès el joc als deu minuts, J. José centra bombejat, Fa detura la pilota, mes Calvet d'una magnífica capcinada obté el gol de l'empat. Després d'aquest gol Recreatiu Gironí passa a dominar en la resta del partit fins anar al Llançà a la deriva i amb aquest fort domini dels visitants acaba el partit.

Els equips s'arranjaren: Llançà

F. C.: Fa, Compte, Mallol, Feliu, Mallol II, Negre, Roqué, Cortada Mallol I, Fàbrega i Jordà.

Recreatiu Gironí: Boadella, Bordas, Furriol, Viusa, Rabassada, Bravo, J. José, Puig, Calvet, Feip i Collgrós.

S'han distingit pel Llançà F. C.: Compte, Mallol, oJrdà F ai Fàbrega, i pel Recreatiu Gironí tots han complert amb el seu comès, destacant-se però Boadella a la porta (malgrat el gol que el podia evitar), Furriol a la defensa, Rabassada a la mitja i a la davantera Felip i Calvet han jugat molt. Els restants com ja hem dit posaren tot l'entusiasme en la lluita.

T.

NOTÍCIES

Hem tingut el gust de saludar a la nostra Redacció al company Francesc Sánchez, d'aquesta ciutat, exemple del nostre Ajuntament que forma part de la columna "Carles Martí que lluita en terres d'Aragó per la llibertat dels pobles ibèrics.

L'amic Sánchez ha vingut a Girona convallescent d'una ferida de bala després d'haver estat al·lojat durant un temps a l'Hospital de Barcelona.

Aquest valent combatent ens ha manifestat que la moral dels lluitadors antifeixistes és elevadíssima. Ens ha dit també que té el propòsit de tornar tot seguit a la línia de front.

Acostumat a la vida activa de campanya, ara l'amic Sánchez troba la vida de Girona massa monòtona. En una paraula, s'hi avorzeix.

A reveure i força sort, camarada Francesc Sánchez.

COMISSARIAT DE LA VIVENDA DELEGACIO DE GIRONA

AVIS

Es posa en coneixement de tots els propietaris o Administradors de cases situades als carrers, places, etc., de la nostra ciutat, quina lletra inicial sigui A o B, que tenen de passar per les Oficines d'aquest Comissariat (instal·lades al tercer pis del edifici de la Comissaria de la Generalitat) els dies 24, 25 i 26 del corrent, per tal de procedir a l'expedició de nous contractes d'arrendament i rebre instruccions sobre la nova orientació de la vivenda urbana.

Girona, 23 de novembre del 1936.

M.ª Esperança Vilagran Quintana
Professora de Piano

S'ofereix per a donar lliçons a casa i a domicili.

Nord, 10, 2.º 2.ª - GIRONA

SOCORS ROIG INTERNACIONAL Secció Catalana Comitè Local de Girona

DIJOUS VINENT, AL TEATRE MUNICIPAL

Dijous vinent, al Teatre Municipal, l'Agrupació Amics del Teatre que tant encertadament dirigeix el veterà Carles Gispert, estrenarà a la nostra ciutat, la comèdia dramàtica en tres actes, original de Lluís Elies "El fill del senyor Gold", que tant d'èxit obtingué a Barcelona la temporada passada.

Aquesta vetllada teatral, és organitzada pel Comitè Local del S.R.I. Totes les localitats són al preu únic d'una pesseta i poden ésser recollides tots els dies, de set a nou del vespre al local social del S.R.I.

Demà publicarem el detall d'aquesta vetllada teatral que tant interessant es presenta, no solament per la vàlua de l'Agrupació Amics del Teatre.

EL 85%

de los trastornos de la digestión

son debidos a la acidez del jugo de su estómago

causa además de la mayor parte de las enfermedades que puede

Vd evitar y curar, tomando

SALUTOL

VENTA EN FARMACIAS

VINS SELECTES

Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrudona

DIPÓSIT EXCLUSIU:

COLMADO CANADELL

Sols és lligítim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTA AMB LES IMITACIONS.

CAMARADAS:

A beneficio de las Milicias Populares que en defensa de las libe- rades del pueblo combaten en el frente de batalla contra el fascio im- perialista, cedemos, a partir de hoy, el 50 por 100 de lo que produzca la venta de las siguientes obras, originales del popular Juan García Morales, el cura del pueblo que tan brillantes campañas viene reali- zando en las columnas de «Heraldo de Madrid» contra el fascismo y en favor de los humildes:

- HIPOCRITAS, FARSANTES, FARISEOS. Ptas. 1'50
TRES AÑOS DE LUCHA » 2'00
EL CRISTO ROJO. » 3'00
ATISBOS. » 3'00

ANTIFASCISTAS, comprad estas obras y no solamente con ello contribuiréis a beneficio de las Milicias sino que os haréis con obras de positivo valor y actualidad.

Punto de venta:

CENTRO DE SUSCRIPCIONES DE VICENTE Y RICARDO CAMPS Anselmo Clavé, 20, (bajos). — GERONA

tre i l'obra que es representarà, sinó per quan altres cooperacions que en aquest moment encara no són efectives faran altament atraient el programa que és desenvoluparà, dijous vinent, en el Teatre Municipal a profit de l'obra que realitza el Socors Roig Internacional.

QUEVIURES I ROBES A MADRID

Raons comprensibles de tothom no ens permeten assenyalar el dia exacte que sortirà l'expedició de queviures i robes que el Comitè Local del S.R.I. tramet al front de Madrid.

Cal que tots els ciutadans antifascistes col·laborin en aquestes expedicions, aportant a mida de les seves possibilitats material i metàl·lic pels nostres germans que d'una manera tant heroica lluiten per la llibertat. Tots els donatius, sien fets quan més aviat millor a Rambla de la Llibertat, 14, damunt de l'Express Bar o avisar perquè sien passats a recollir a domicili.

D'IMMINENT APARICIO

UN LLIBRE EMOCIONANT DE LA REVOLUCIO

PERILL A LA RERAGUARDA

per JOAN PEIRO pròleg de Julià Gual

EDICIO A PROPIT DE LES MILICIES ANTIFASCISTES DE CATALUNYA

Preu 3 pessetes

Administració general:

LLIBRERIA CATALONIA Ronda de Sant Pere, 3 — Barcelona

"SUPPORT" PORTANTVEU DE LA SECCIO CATALANA DEL S.R.I.

Estan molt avançats els treballs preliminars de la reparació de "Support" portantveu del S.R.I. Secció Catalana.

Tots els Comitès Locals poden fer les comandes d'exemplars al Comitè Central per tal d'organitzar la seva tramesa sense presses.

Segurament "Support" veurà la llum pública el dia 1 de desembre.

AMBULANCIES AL FRONT

També estan molt avançats els treballs d'impressió de les tarjetes que al Comitè Central posarà a la venda al preu de vint-i-cinc cèntims per tal d'adquirir una sèrie d'ambulàncies pel Comitè de Sanitat del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Dintre breus dies, el Comtè Local de Girona disposarà d'un bon stock de tarjetes i és d'esperar que tots els ciutadans antifascistes voldran cooperar amb la mòdica quantitat d'un rial al salvament de les vides dels

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

ELISEU JUBERT i JOAQUIM JUBERT

(malalties de les criatures, (malalties de la pell. - cirurgia infantil). - cirur- medicina interna). - gica dels ossos i articulacions. - fractures).

GABINET DE RAIGS X.

RAIGS X TRANSPORTABLES A DOMICILI.

Plaça de la República, 7 prals. - Telèfon, 205

GERONA

LLETRES DE DOL

ACCIO CATALANA REPUBLICANA

Es convida a tots els socis i simpatitzants a l'acte de l'enterrament del company

ROBERT BERTRAN

que tindrà lloc demà, dimarts, a dos quarts de quatre de la tarda i sortirà de la casa mortuòria, carrer de Figuerola, 30.

A Barcelona ha mort el qu fou estimat amic nostre, Adolf Jaumeandreu, natural d'aquesta ciutat.

El ciutadà Jaumeandreu, fill d'un alt funcionari del Banc d'Espanya, d'aquesta plaça, dedicà les seves activitats de jove al periodisme, essent un bon company de tots els periodistes gironins fins que, com a funcionari de la Delegació d'Hisenda, va ésser traslladat a la capital de Catalunya on més tard fou jubilat.

Enviem al fill del traspasat Josep Jaumeandreu, empleat molt intel·ligent de la secció de cultura del nostre Ajuntament, i demés familiars del difunt el nostre sentit condol.

Després de dolorosa malaltia morí, a l'Hospital de Figueres el tinent del Cos de Carrabiners, Rafael Martín Castellanos, víctima del compliment del deure.

El dissortat Martín resultà greument ferit fa prop d'un mes al Castell d'aquella ciutat, en esclatar-li una granada, mentre estava inspeccionant-la. Fou traslladat a l'Hospital on ha mort a conseqüència de complicacions sorgides dies més tard en les ferides rebudes.

L'acte de l'enterrament constituí una imponent manifestació de dol, tal vegada la més gran que s'hagi presentat a Figueres i a la qual s'hi associaren totes les entitats locals i el poble en massa.

Obrí a marxa de la comitiva una banda de música que durant el trajecte interpretà diverses marxes. Seguí el fèretre embolcallat en la bandera republicana i portat per companys del finat. DoDnava escolta al cadàver un piquet de carrabiners.

La primera presidència estava formada pels familiars del finat, i la segona per l'Ajuntament en corporació.

Més enrra anaven també en correcta formació piquets de milicians locals i de milicies pirinenques. Després, entre la nombrosíssima gernació que hi assistí, representacions de les entitats polítiques i sindicals de la ciutat de Figueres amb les seves respectives banderes.

La comitiva, que sortí de la Comandància de Carrabiners, recorregué diversos carrers éssent el seu pas presentat per nombros públic.

També s'associà a l'acte un nodrit grup de la Brigada Internacional que tan gloriósament defensa la causa del Front Popular.

-Lecciones de Francés. Profesora nativa y con título. Plaza del Gra, 18, 2.º 1.º

PER TELÈFON

MADRID

LA JORNADA D'AHIR FOU TOTALMENT FAVORABLE

LES FORCES REPUBLICANES EFECTUAREN UN AVANÇ IMPORTANT AL SECTOR DE LA CASA DE CAMPO

Madrid, 23. — La meitat de la jornada del diumenge s'ha destacat per una intensa activitat artillera per un i altre bàndol.

Especialment de vuit a deu del matí els madrilenys sentiren nodrit foc de canó, després, cap al migdia, amainà una mica, per acabar gairebé per complet en començar la tarda.

La nostra artilleria desmontà algunes peces enemigues i les reduí al silenci. Els obusos facciosos bateren durant el matí alguns edificis particulars del districte de l'Hospici, on produïren danys materials i obligaren al veïnat a cercar refugi en altres zones. Fins en aquest, les quatre de la tarda, no tenim notícies que hi hagi víctimes.

El dia s'ha anat acarint i no han aparegut els avions enemigs.

Al sector de la Casa de Campo s'ha registrat un nou avanç de les nostres forces, que han pogut crear la via fèrria i han ocupat la casa Quemada. En els altres sectors del front de Madrid les forces republicanes han consolidat les posicions assolides en les darreres accions de guerra.

La impressió dominant no pot ésser més satisfactòria per a les armes de l'exèrcit popular.

ARTISTA I HEROI

Madrid, 23. — A dos quarts de quatre de la tarda s'ha verificat l'enterrament del que, en vida, fou meritíssim escultor i exemplar militant socialista, camarada Emilià Barral, mort heroicament en un dels sectors del centre. El cadàver fou exposat a la capella ardent, davant la qual desfilà nombros públic.

En ésser tret al carrer el fèretre, embolcallat amb una bandera vermella, la banda del Batalló Octubre executà "La Internacional" i "La Jove Guàrdia", que foren escoltades per la multitud amb el puny enlaire. Foren trameses infinitat de corones i rams de flors i molt de públic acompanyà les despulles del camarada Barral fins al cementiri. A la presidència hi havia Carles Rubiera, governador civil de Madrid i l'escultor Victori Macho.

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS : : : : : : : :

BARCELONA

UN DECRET IMPORTANTÍSSIM

Barcelona, 23. — El Conseller-Delegat senyor Tarradellas ha rebut aquest matí als periodistes i els hi ha lliurat la còpia del decret de la Generalitat atorgant-li excepcionals facultats tant en l'ordre econòmic com en l'administratiu.

El senyor Tarradellas ha fet també als periodistes unes mpies declaracions sobre la importància d'aquest decret i la necessitat de reorganitzar la vida econòmica, financiera i administrativa de Catalunya.

Aquesta tarda el conseller-delegat de la Generalitat ha sortit cap a València.

COMPANYS

Barcelona, 23. — El President de la Generalitat senyor Companys ha estat treballant tot el matí en el seu despatx de la residència.

Ha rebut algunes visites, entre elles, les dels consellers Fàbregues i Garcia i la del coronel Villelba.

Última hora de Madrid

LES ARMES DEL POBLE TRIOMFANTS A TOTS ELS FRONTS. — UNS SUBMARINS QUE ES SUPOSA ESTRANGERS BOMBARDEJAREN LA NOSTRA ESQUADRA

Madrid, 23. (5 tarda). — Poca variació pot asenyalar-se amb relació a la situació del dia anterior. Els bombardeigs de l'enemic no han aconseguit els objectius militars. El seu comandament es proposa davant el fracàs de les seves tropes seguir bombardejant els barris dels entorns de Madrid.

Els nuclis rebels en plegament obligatori tracten de buscar la retirada per la Moncloa al Pont dels Francesos, on continuen essent escombrats per les nostres tropes amb focs de fuselleria.

Aquesta tarda hi ha tranquil·litat en els fronts de Madrid.

Aquesta matinada aprofitant les circumstàncies de què el cel estava serè han volat sobre Madrid els avions enemics. Han llançat unes proclames quin text han pogut llegir els habitants de Madrid. En alguns paràgrafs tracten de desmentir el que es llançà la caixa amb l'aviador lleial trossejat.

Les notícies que es reben de tots els fronts d'Espanya acusen les circumstàncies per a les armes del poble.

A Buitrago i a Paredes de Buitrago hi ha hagut canoneig. Sota la zona de Jadraque ha estat ocupat Emriega. Als demés sectors, lleugeres escaramusses.

Pel Ministeri de Marina i Aire ha estat facilitat un part donant compte de què diversos submarins que forçosament han de pertnyer a una flota estrangera puix que els iacciosos no en tenen, atacaren als vaixells de la nostra esquadra ancorats a l'entrada del port de Cartagena. Un dels torpedos alcançà al creuer "Cervantes", causant-li averies. Un altre dels torpedos disparats féu blanc també en el creuer Méndez Núñez. Un altre dels submarins que disparà contra el Cervantes no va fer blanc.

En el sector de Pozuelo la tercera brigada internacional atacà enèrgicament arribant les nostres tropes fins a les mateixes tàpies de la Casa de Camp, on un grup de milicians amb bombes de mà causà gran nombre de baixes entre les files rebels. A l'ala dreta d'aquest sector les nostres tropes iniciaren el combat. — Febus.

Teatre Municipal

GENERO LIRICO

Seguendo una recomendable costumbre por parte del Comité de Espectáculos, también el sábado último actuó una compañía en el Teatro Municipal, pero sólo que esta vez fué de género lirico. Se repusieron "La del manajo de rosas", "La revoltosa", "La viejecita" y "La verbena de la Paloma". Exito y aplausos para los actores que las interpretaron. Amparito Martí, muy graciosa, y Maria Santoncha, en la plenitud de su experiencia profesional, sobre todo en "La del soto del parral".

En el teatro Olympia, de Barcelona, se ha estrenado, con extraordinario éxito, la obra de grandes masas "Danton", de Romain Rolland. ¿Cuándo podremos aplaudir en Gerona? Aunque tarde en llegar, que la veamos.

AGUA MINERAL NATURAL

VICHY CATALAN

DIGESTIVA EXCELENTE PARA

Ocultisme i ràdio

Tots els nostres lectors deuen recordar perfectament les circumstàncies de l'exhumació dels arqueòlegs anglesos, de la mòmia, que es féu famosa, de Tut-Ank-Amon, faraó d'una dinastia egípcia, que es cercadors anglo-saxons arrabassaren a la soledat mil·lenària per a fer-ne un objecte modern d'exposició.

Hom refereix, que la major part dels que participaren en aquests reconeixements a la Vall dels Reis, o que pregueren part en la gestió sacriliga del faraó, deperiren, uns, de mort anormal i violenta, i altres hagueren de sucumbir després d'un seguit de malalties estranyes o morir d'accidents singulars.

Hom diu, també, que l'acció pòstuma i nefasta d'aquests "xocs en retrocés" s'estenen fins als familiars i a l'entorn dels violadors, sense respectar el rang ni el sexe; els diversos exemples que hom cita, i que atanyen a membres eminents de la ciència i de l'aristocràcia anglesa, presenten estranyes coincidències i una mena de paral·lelisme que transtorna.

No cal dir que algunes d'aquestes anècdotes manquen d'autenticitat, i que els esperits contemporanis, també supersticiosos —però en un altre sentit— com els nostres avantpassats, tenen una tendència a interpretar, segons llur i-

maginació, els misteris o el que se suposa que ho són.

Sigui com sigui, la qüestió queda pendent, i tant els creòduls com els excèptics, resten obstinadament fixats en els camps respectius.

Altrament, nosaltres, no ens ocuparem d'aquesta qüestió si no fos que la "venjança en retardament" dels faraons, afecta plenament les invencions més modernes, especialment l'aviació i la ràdio.

Ja de llarg temps, els pilots que asseguren el servei regular de la línia d'El Caire a Karthoum, i, en conseqüència, sobrevolen la Vall dels Reis, a una alçada de 2.000 metres, han rotat que llurs aparells de ràdio deixen de funcionar en el moment de passar per damunt de les tombes dels faraons.

El fenomen no es produeix, sens dubte, en un indret rigorosament premis, però hom pot constatar, a cada viatge, que el receptor de la ràdio no reprèn el seu funcionament, fins que els seus operadors es troben vers el sud, a l'altura de Longsor.

D'això a arribar la conclusió que Tut-Ank-Amon, àvid de venjança, exerceix, a vol d'ocell, represàlies sobre la "mecànica" moderna, no hi ha més que un pas, que els esperits superficials ràpidament ja l'han franquejat.

No és que la història de l'ocultisme no tingui exemples d'aquesta mena de fets; hom sap que la major part dels grans màgics exercien, espiritualment, una acció molt forta sobre certes potències de la natura. D'altra banda, els efectes nocius, en retardament, de certs objectes "malífics" es practica ja de temps immemorial a la Índia i al Tibet.

L'exemple més conegut és el del punyal embruixat, on la matèria està saturada d'un ignorat fluid ocult, per mitjà del qual, el seu posseïdor, des d'aquell mateix instant, està fatalment cridat a manegar l'arma, en un esdevenidor pròxim o llunyà, contra si mateix.

Tornant al tema de la ràdio a la Vall dels Reis, podria qualificar-se d'hipòtesi ràdio-tesista (en conseqüència moderna i d'aparença científica). Nosaltres l'hem sentit exposada al doctor Andreu Besson, el qual ha declarat que la hipòtesi és força interessant.

"Es sabut —diu l'autor de la suggestió— que en certs punts, el Sol emet poderoses radiacions, que són fàcils de detectar amb la vareta del sauri o amb el pendol. Les més potents d'aquestes radiacions exercen una acció nefasta sobre qualsevol organisme vivent, d'aquí ve el terme de "radiacions patògenes del sol". Els antics egipcis, coneixedors, sens dubte, de l'existència d'aquestes radiacions mortíferes, haurien experimentat que impedien la putrefacció dels morts, oposant-se a la pululació de la fauna cadavèrica. Així s'explica el per què escullien degudament els emplaçaments rics en radiacions per a les sepultures reials. Així també s'explica, els accidents greus esdevinguts als arqueòlegs que practiquen excavacions a Egipte, als voltants de les sepultures reials. En fi, que es posa al descobert el per què de les dificultats de les recepcions d'ones hertziànes per als ràdio-telegrafistes dels avions quan aquests sobrevolen la Vall dels Reis."

Si aquests raonaments no satisfan, cal reconèixer que són força versemblants.

Encara no s'ha dit el darrer mot, sobretot en el que concierneix a les velles civilitzacions egípcies, i el que el doctor Moreus anomena "la ciència misteriosa dels faraons". Molts ignoren, en particular, els poders materials de l'alta iniciació, la qual ha vingut a refermar el gran sacerdoti egipcià.

Es de poc temps ençà que hom comença a conèixer la significació de la Gran Piràmide, i que es mesuri la capacitat astronòmica i de previsió d'aquest edifici fabulós de l'antiguitat.

En un recent llibre jo exposo objectivament i amb tota imparcialitat, les dades d'aquest apassionant problema; ensems que la ressenya de com la tradició considerava la distribució misteriosa dels colors interiors. Apart dels coneguts ja de molt temps, es creu que existeixen en la monstruosa muntanya de granit, altres cambres i altres passadissos d'una significació molt més secreta encara, i que contindrien, sota forma d'al·legoria arquitectònica, les fórmules de la desintegració de la matèria i de l'electricitat.

Amb tot això es demostra, una vegada més, que l'elevada civilització és un perpetu recomençar, i que els coneixements humans constitueixen un veritable cicle, on la barbàrie i la civilitat d'avui, succeeix a l'iniciat i al primitiu d'ahir.

G. BARBARIN

L'AGRAIMENT DE MADRID A CATALUNYA

Madrid, 21.— En la sessió de l'Ajuntament, celebrada ahir, s'acordà donar les gràcies a la Generalitat de Catalunya i als Ajuntaments de Barcelona i Villanova i la Geltrú, per les atencions dispensades als nens madrilenys que s'hi troben.

EL MINISTRE D'INSTRUCCIÓ PÚBLICA ES PREOCUPA PER SALVAR ELS INFANTS DE MADRID

València 21.— El ministre d'Instrucció Pública, impressionat pels bombardeigs de què és víctima la població civil madrilenya, els quals ocasionen víctimes, especialment entre les dones i infants, ha sol·licitat que se li facilitin vint-i-cinc camions per tal de procedir immediatament a l'evacuació dels infants, terriblement amenaçats per la metralla feixista.

Carnet del radio-oient

HORARI D'EMISSIÓNS DE RADIO GIRONA

Emissió de sobretaula

A les 13.— Obertura. Senyals horaris pel carrilló. Música variada en discos.

A les 13'20.— Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Girona.

A les 14.— Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, retransmès per R. A. de C.

A les 14'15.— Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 14'45.— Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 15'15.— Notícies des de Madrid i Fi de l'Emissió.

Emissió de nit

A les 19'30.— Obertura. Senyals horaris pel carrilló. Diari parlat C. N. T. F. A. I. El dimarts i divendres: Emissió dedicada als camperols per la Conselleria d'Agricultura.

A les 20.— Conselleria de Defensa, (Retransmissió per R. A. de C.)

A les 20'20.— Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20'40.— Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21.— Comissaria de Radiodifusió

L'Autonomista

ES TROBA A LA VENDA A LA

LLIBRERIA GARBÍ

DE LA RAMBLA DE LA LLIBERTAT

TOTS ELS VESPRES EL PÚBLIC

POT ADQUIRIR

L'Autonomista

a la

LLIBRERIA GARBÍ

FULETO DE L'AUTONOMISTA Núm. 276

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

nado su razón. ¿Y qué debo hacer?... Si Dios no me ayuda, sucumbiré. ¿Por qué no me dejan en paz? Se han empeñado en quitarme la vida, y lo conseguirán; y si no muero, se trastornará mi juicio, lo cual es desgracia mayor.

El desdichado caballero, violentamente agitado, fué y vino en la habitación.

Cuanto más cavilaba más se aturdiría. Sus ideas eran vagas y confusas.

Al fin se agotaron sus fuerzas y se dejó caer en un sillón, quedando inmóvil.

Por desagradable que fuese lo que la situación.

sucedía, era verdad y tenía que aceptar. La carta la había recibido a las once de la mañana.

Dieron las doce.

Cambió de postura don Diego.

Exhaló un penoso suspiro.

Llamó, presentándose un criado.

—El coche —dijo el caballero—, el equipaje. Todo... ¿Lo entiendes?

—Nólo entiendo, señor —respondió

el sirviente.

—¡Estúpido!...

—Vuestra señoría me perdonará.

—Hemos de ponernos en camino inmediatamente.

—Eso es otra cosa.

—No es otra cosa, sino lo mismo, villano.

—Señor...

—Nos volveremos a la corte.

—Está bien.

—Nada más tengo que decirte.

—Será preciso preparar comida para el camino.

—Comida...

—Me parece...

—¿Quieres que emprenda el viaje sin haber tomado alimento? Ya es hora de comer, y mientras el coche se prepara y se arregla todo lo demás, tiempo que me sobra para reponer las fuerzas, de que ahora tengo más necesidad que nunca.

—Ahora comprendo.

—Que inmediatamente se cumplan mis órdenes.

El criado salió.

—¡Dios mío! —exclamó el señor Sandoval con plañidero tono—. ¿Qué será de mí?... Estoy aturrido, no sé lo que me pasa... ¡Cómo se reirá de mí el audaz mancebo de la casaca verde!...

Y el doctor Sarmiento, y hasta don Andrés de Bustamante, con toda su severidad... Esto es horrible... Y en nada han reparado mis enemigos, y han llevado los abusos hasta cometer un sacrilegio, una profanación, puesto que han penetrado en el santo recinto de las castas vírgenes para arrebatarme a mi hija. ¿Y mis derechos de padre?...

De manera que la reina, por ser erina, cuando se la antoja se sobrepone a todo, y todo lo atropella... ¡Es así como da ejemplo de moralidad, de respeto a lo que es más sagrado? Pues bien, yo les probaré que no soy tan débil ni tan manso como parezco, y que no tan fácilmente es posible burlarse de mí. Se acabaron las consideraciones y los miramientos. No será secretamente como a un convento vaya mi hija, sino sabiéndolo todo el mundo. Y mi noble prima tiene razón, y ahora caigo en la cuenta de lo que antes no imaginé. Mi desdichada hija está espiritada, y lo que le hacía falta era que del cuerpo le sacasen los malos espíritus. Esto no es como lo de las brujerías, sino que todos los días lo estamos viendo.

Así discurría el señor de Sandoval, cuando le dijeron que la comida esperaba.

—¡La comida! —murmuró tristemente—. No tengo apetito, pero me

reforzaré, porque necesito las fuerzas para sostener esta lucha.

Y el esfuerzo debió hacer, porque después de la sopa engullóse un gran trozo de solomillo de vaca, con salsa que mucha pimienta y ajos tenía; luego una buena cantidad de riñones; después unas truchas, y para que éstas tuviesen algo encima y no colesasen, se comió un capón asado; y todo esto sin contar algunas verduras, entre las que no faltaron sus espinacas favoritas, y una ensalada, y los postres de queso, almendras, dulces y otras frioleras por el estilo.

—Tenemos obligación de sostener la vida —dijo.

Y se santiguó, rezó, limpió el tragedero con dos copas de Jerez, y preguntó:

—¿Está enganchado el coche?

—Todo está preparado, señor.

—Pues en marcha, y que Dios nos acompañe.

Salió de la casa.

Entró en el pesado vehículo, que en movimiento se puso.

Recostóse el noble caballero.

Cruzó las manos y las descansó sobre su abultado vientre.

—Meditemos —dijo—, porque el caso lo requiere.

Cerró los ojos, sin duda para concentrar mejor sus ideas.

Pocos minutos después su cuerpo se movía al compás de las sacudidas del carruaje.

J. LLOBET

METGE

EX-AGREGAT DE L'HOSPITAL DE PARÍS

Gorja, Nas i Orelles

CONSULTA:

11 a 1 matí
i 4 a 6 tarda

LORENZANA, 30 pral.

TELÉFON, 391

Dr. F. Font Miralles

Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrició

RAIGS X

Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer xamfrà Plaça Hospital

Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6

Telèfon, 351

José Escatlar

Material Eléctrico.

Bateria de cocina.

Artículos para regalo.

Lámparas «METAL».

Rambla Libertad, 28 y 30

GERONA

Bosch Masgrau J.M.

METGE

TISIÓLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES

MEDICINA GENERAL

MALALTIES DEL COR I PULMONS.

CONSULTA:

D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA

TELÉFON, 251

Y luego, a la vez que el metalico sonido de las campanillas y cascabeles de las colleras, resonaban los ronquidos del señor Sandoval.

Con toda felicidad hizo el viaje, pasando la noche en una posada del camino donde cenó muy bien, no porque tuviese apetito, sino para conservar las fuerzas.

A las diez de la mañana siguiente entró en Madrid, y media hora después estaba en su vivienda.

Los criados fueron las primeras víctimas de su mal humor.

Cambió de ropa porque tenía que ir a palacio; pero le pareció que antes debía conocer la situación mejor de la que la conocía.

¿Quién había de darle las noticias que necesitaba?

—Acudiré al señor de Bustamante, pues a pesar de todo lo que ha hecho es honrado y por nada del mundo mentiría.

En busca fué del severo alcalde, pero lo recibió muy cortésmente.

—Vengo a visitar al amigo —le dijo don Diego.

—Y el amigo os agradece la visita.

—Don Andrés, mi situación es horrible, y a vos acudo, porque nadie me inspira confianza.

—¿En qué puedo serviros?

—En darme luz y consejos. ¿Ahí? Dos días hace que ni duermo, ni como, ni tengo un instante de tranquilidad.